

Majd a háboru után...

A háboru eddigi folyama alatt már sokféle remény, sokféle bizakodás semmisült meg, nem csak ellenségeinknél, hanem a mi részünkről is. Nem a nagy és döntő eseményekre vonatkozó reményekre gondolunk, hanem a mindennapi életben. Sajnos, ezzel a remények alkonyával még mindig nem vagyunk készen. Van egy nagy remény, ami éltet táplál bennünket és ezzel a reménnyel is fel kell hagynunk.

Bármerre járunk, bárkivel beszélünk a háboru eseményeiről, a mai helyzetről, de különösen a gazdasági viszonyokról és a drágaságról, egy vigasz, egy remény az, ami mindenkit éltet: A háboru után.

Szinte érthetetlenül és magyarázhatatlanul terjedt el a köztudatban az, hogy háboru után egy csapásra megváltozik minden. Hogy lesz minden termény, az árak rohamosan fognak esni, nem kell majd takarékoskodnunk, nem lesz drágaság és nem lesz szükség a liszt kenyér és egyéb élelmiszerek kímélésére.

Lehet, hogy így lesz, de annyi bizonyos, hogy jóval a háboru után. Ennek a reménynek is sirba kell dőlnie éppen most, mikor az előjel szerint valóban közeledünk a háboru vége felé.

A háboru után közvetlenül, ha lehetséges, még nehezebb lesz a helyzetünk.

Nem kell elfelejtenünk azt, hogy a háboru mindenféle nemzetközi kereskedelmi és gazdasági szerződést felborított és szétszakított, pedig ezek a szerződések teszik lehetővé a rendszeres és megfelelő

kereskedelmi és gazdasági forgalmat. Ezeket most pótolni kell majd és pótlásuk, megújításuk, vagy új megalkotásuk nem egyikét hét műve.

Lesznek természetesen cikkek, amelyekkel azonnal érezhető lesz a háboru befejezésének hatása, de például éppen az élelmiszereknél a háboru befejezésének hatását, legjobb esetben egy évvel a békekötés után fogjuk csak valamiképpen érezni. Más cikkek viszont éppen munkaerők hiányában, vagy nyersanyag hiányában még sokáig magas áron fognak maradni.

Mindez szomorú, de megállapítandó tény. Ahogy keresztül tudtuk küzdeni ezt a háborut, amelynek az egyes időszakai bizony szomorúbban, kritikusan festettek, mint a mai diadalmas idők; ha zugolódás nélkül fogadtuk el a háboru okozta kényszerhelyzeteket akkor, amikor a háboru vége még beláthatatlan volt, akkor könnyen és csendben kell majd végig szenvednünk a háboru végének legközelebbi következményeit, amelyek ugyan éppen olyan súlyosak lesznek, mint a háboru folyamán voltak, azonban abban fognak különbözni a mai idők viszontagságaitól, hogy akkor valóban fog éltetni bennünket a közeli változás reménye.

Ma nem szabad délibábokat, illuziókat festenünk magunk elé, hanem el kell fogadnunk az eseményeket és a helyzetet úgy, amint van és ha a helyzetbe belenyugszunk, rózsás jövő kifestergetése helyett a jelent kell minél diadalmasabbá, minél grandiózusabbá tennünk, minden erőnk összegyűjtésével és megfeszítésével.

— Miért sírsz fiam? — volt erre a tanfelügyelő kérdése. Hiszen mindentől oly szépen feleltél, hogy ha ezt nem is tudnád, akkor is teljesen meg vagyok elégedve veled.

A kis nebuló fölbátorodva érzi magát e megnyugtató szavakra és szerény egyszerűségében válaszol:

Nem is azért sírok én, hogy nem tudok a kérdésre válaszolni, hanem, mert ott esett el apám.

Hogy mint hatott e felelet az iskolát látogató urra, azt szintén nem felejtí a lap megjegyezni. S éppen ez az, amit mi itt leszögezni akarunk. Mert könnyű egy Szaszonovnak, egy Poincarénak, avagy egy újdonsült Stürmernek azt hangoztatni: nem kötünk külön békét; könnyű egy Ivanovnak, Cadornának ezeket a vágóhidra küldeni — de csak közelebből szemlélnék a kulisszák titkait, keserveit, majd ők is másként éreznének és beszélénének. Azért is nem ártana, ha egy-egy újdonsült hadvezér, vagy miniszter először is egy kis tanfelügyelői tisztviselést kapna; akkor bizonyára nem a hengegés, de a szájalom volna programja s a „nem kötünk békét, míg az ellenség lábunk előtt nem hever“ sokat hallott frázisa helyett nyilván így kiáltana: „Uraim elég volt! Eddig és ne tovább!“

*

Hiszen úgy sincs Isten.

Bizony sok keserű könnyet és nehéz panaszokat vált ki e rettentő háboru a szemekben és szívekben, de mégis ki merhet úgy kifakadni, hogy mert ilyen hosszantartó és borzalmas e csapás, hát nincsen Isten! Pedig sajnos, napjainkban ezt már nemcsak a tuat tudósoktól, hanem a kevésbé romlottak hitt ajkáról is lehet hallani. Én magam még nem tapasztaltam s nem is véltem volna, ha egy hitelt érdemlő jó tanyai bácsi elő nem adja nekem az alábbi esetet:

— Haszontalan, piszkos szavakkal kevert káromlást hallottam egy gyereksorozatban — mondotta ő — amint a mult vasárnap templomba mentem. Figyelmeztette a haszontalan fickókat és még partfogójuk akadt. „Soh se bántsa — jegyezte meg egy asszony — hiszen úgy sincs már Isten!“

Igy beszélte el nekem majdnem szóról-szóra az illető s nincs okom szavában kételkednem. Én csupán annyit fűzök hozzá, hogy ha még mindig vannak, kik a szörnyű csapásban Isten ujját nem látják, akkor kár is a békéért annyira epedni. Akkor csak tartson a háboru tovább, hátha kinyílnak a vakok szemei is és a sötét fejekben is földereng majd egy kis világosság.

HIREINK

HALDOKLÁS.

Sötét-kendőbe öltözött az alkony.
Csata zajától meghalt a virág.
Göresös ujjakkal egymást átölelve
Heverték holtan büszke franciák.

Leült a földre. Remegő térdére
Hajtotta a vértől áztatott fejét.
Leült a földre. Csöndesen nyőszörgött.
Kezével simitva hosszú, mély sebtét.

S mintha csitítná, mint gyermeket anyja,
Óh, ne fájj te mély sebem nagyon,
Mintha csitítná puhán simogatva,
Óh aludj el — én kis angyalom...

Durva kezével simogatta lágyan.
Sötét szeméből könnyet hullatott.
Lehajlott a fű mint a könny reá hullt,
Sohasem ivott még ilyen harmatot.

„Egyszer odaát, a Gangesz partján jártam.
Urunknak vettünk drága szőnyeget.
Egyszer odaát a mesehonba' jártam
Ottan láttam két, igaz gyöngy szemet...

Egyszer odaát a Gangesz partján jártam,
Egy hindu ifju egy leányt rabolt,
Egyszer odaát a Gangesz partján csöndben
Gyöngyszemű lány bus nótát dalolt...

Eképpen beszélt... Homloka még vézett.
Nem érezte már titkos, mély buját,
Sötét szeméből a könny sem szivárgott,
Meghalt a szegény, bánatos zuáv.

Sötét kendőjébe öltözött az alkony...
Csata zajától meghalt a virág...
Óh, mikor éneklünk békében, nyugodva.
Felgyógyult szívvel „Ave Máriát!“

H. L.

— **Községi közgyűlés.** E hó 3-án tartotta meg képviselőtestületünk február havi rendes közgyűlést, melyen tudomásul vette a községi tisztviselők részére annak idején megszavazott drágasági pótlék megadást jóváhagyó törvényhatósági bizottsági határozatot. Községünk tisztviselőinek súlyos helyzete tehát némileg enyhülni fog a jól megérdemelt pótlék révén, habár el kell ismernie mindenkinek, hogy ez korántsem áll arányban

a még folyton emelkedő ijesztő drágasággal. Béke-időben is rászolgáltak volna erre a csekély összegre fizetésemelés címen, hát még most, amikor mindegyik három személy munkáját végzi és az élelmiszerek ára is megháromszorozódott. — Szokás szerint most is rövid vitára adott alkalmat az a kérdés, hogy a községi közpénzeket melyik pénzügyintézetnél helyezték el gyümölcsözőleg? Szavazásra kerülően a sor, a képviselőtestület nagy többsége úgy határozott, hogy — mint oly hosszú éveken keresztül — most is a Mindszenti Takarékpénztárral tartja fenn a régi viszonyt. Az árvatári közpénzeket, gyümölcsözős végett, szintén oda utalta. — A hadban lévő községi alkalmazottak számára 15 százalékos pótlék kiadását engedélyezte, — Csáki Etel férj. Kis Lajosné pedig nem ismerte el mindszenti illetőségének. Végül tudomásul vette még a községi pénztárak megvizsgálásáról felvett mult havi leleteket, mire a közgyűlés véget ért.

— **Halálozás.** Kedden reggel szomorú gyászhir terjedt el községünkben. Meghalt özv. Sággy Lázárné, aki — mióta boldog emlékü férjét átadtuk az anyaföldnek — Szegvárról Mindszentre költözködött s itt élt szerény visszavonultságban egyetlen gyermekénél, illetve annak családjánál. A szerető anya minden gondosságával örködött kedves övéi fölött és boldog megelégedéssel ajnározta apró unokáit. A sors azonban nem sokáig engedte élvezni neki ezt a legszentebb örömet, mert az utóbbi években gyakran betegeskedett s alig két hónappal ezelőtt ágyba került, miglen az emésztő kór kioltotta nemes életét. A nagy tiszteletben álló jólelkű urinó halála őszinte részvétet keltett mindenhol, ahol csak ismerték az ő nemes egyszerűségét és szívének jóságát. Temetése, a község lakosságának óriási részvéte mellett, e hó 3-án délután ment végbe. Ravatalánál Szilvási Sándor plébános mondott nagyhatású, könnyeket facsaró gyászbeszédet. Az elhunytban Antal András adóügyi jegyző anyósát gyászolja. A gyászba borult család a megrendítő halálesetről a következő jelentést adta ki:

Alulírottak — hozzátartozóik nevében is — fájdalomtól megtört szívvel tudatják, hogy a legjobb anya, anyós, nagyanya és testvér özv. Sággy Lázárné született Buttás Juliána a mai napon, reggel fél 9 órakor, életének 70-ik évében, a halotti szentségek ájtatos felvétele után, csendesesen elhunyt. Drága halottunk hült teteme folyó hó 3-án délután 2 órakor fog a róm. kath. vallás szertartásai szerint a Szabadságutcai gyászháznál beszenteltetni és onnan a mindszenti sírkertben lévő családi sírboltban örök nyugalomra helyezettetni. Az engesztelő szentmise-áldozat az elhunyt lelkiüdvé-

ROVÁSOK

A kétszívű hadfi.

Szélteben — hosszában beszéltek nem is olyan régen községünkben arról, hogy a legutóbbi szegedi sorozáson milyen különös mindszenti rekruka került ki a hadsereg számára. Nem kétszínű, — mert ilyenektől ments' Isten, — hanem olyan, akinél két szívet konstatált az orvos tudomány. Korántsem titokról szólunk mi most, hogy ezt ezuttal említjük — hiszen tudják már sokan, miután az ujságok sem hallgatták el ezen különös és nem mindennapi esetet. Csupán arra vagyunk kíváncsiak, megfogja-e tudni a cár atyus et Comp is, hogy ahol két szívvel is szeretik a hazát, ott háborut nyerni nagyon bajos!

*

Eddig és ne tovább!

Egy vidéki lap hozta a következő esetet: Tanfelügyelő járt az iskolákban. Az V. osztályban egy okos felelőre találván, a minden kérdésben otthonos jóképű ifjútól végre is azt kérdezte, mondaná meg, melyik megyében van Uzsok? S nagy volt meglepetése, mikor okos felelet helyett könnyecsképet látott legördülni a tanuló arcáról.

ért e hó 3-án reggel 9 órakor fog bemutatni. Mindszent, 1916 évi február hó 1-én Áldás és béke lengjen emléken! Antal Andrásné Sággy Jolán leánya, Antal András veje, Antal Andorka, Antal Sándorka, unokái, Heim Sándorné Buttás Anna testvére, Heim Sándor sógora.

— **Drágul a dohány.** Az a hír, amely már hetek óta kering a dohányárak emeléséről, sajnos igazolódott. A dohányjövédéki igazgatóság kidolgozta az erre vonatkozó előterjesztést, úgy hogy már csak a pénzügyminiszter döntése van hátra. Az áremelést a termelés és a munkabérek megdrágításával indokolják, éppugy, mint az előző alkalommal.

— **A „Katholikus Kör“ évi közgyűlése.** A mult vasárnap délután tartotta meg a mindszei „Kath. Kör“ évi rendes közgyűlést, a nagy számban megjelent tagok meleg érdeklődése mellett. Főtisztelendő Szilvássy Sándor plébános elnök elnöki megnyitó beszédében válaszolt az általános helyzetet s rámutatott azon körülményre, hogy dacára a rossz gazdasági és egyéb viszonyoknak, az alig pár éve lendületet vett kör a haladás útjáról nem tért le. A kör mint eddig, úgy a jövőben is igyekezni fog rendeltetésének tőle telhetőleg megfelelni, s a vezetőség kötelességének fogja tartani, a tagok kényelmi helyzetének előmozdítását. Felemlíti, hogy a tagok eddigi pártolása és a kör helyiségének látogatottsága azon reménnyel táplál, hogy a kör jövőben sem fog letérni azon irányról, melyet eddig követett. Felolvastatván az évi jelentés, melyben a vezetőség beszámolt, a mult évi működésről. Mindenki örömmel megállapította, hogy a 300 tagot számláló kör, minden alkalmat megragadott, hogy jótékonyági és kulturális feladatainak eleget tegyen. A 12,000 koronát meghaladó pénztári forgalom mellett szerény 240 korona tiszta vagyona maradt a mult évről a körnek. A pénztári számadások megvizsgálása után, miután a közgyűlésnek több tárgya nem volt, elnök a közgyűlést a tagok lelkes éljenzése között berekesztette.

— **Hadifogoly munkások.** A hadifogoly gazdasági munkások kérelmezésének most van az ideje. Akinek tehát hadifogoly munkásokra van szüksége, kérelmezze azok kiutalását minél hamarabb az elsőfoku közigazgatási hatóságoknál. A mezőgazdasági munkára még kiutalható hadifogolyok száma nem nagy, a kérvények elintézése pedig hosszadalmas és legalább 4—6 hétbe, sőt ennél hosszabb időbe kerül. A kérvény beadásával egyidejűleg kell befizetni a magánosok részére kért hadifogolyok után egyenként 30 koronában, községek részére a kért hadifogolyok után pedig egyenként 20 koronában megszabott óvadékot, amit a katonai kincstár, a hadifogolyok bevonása után visszatérít és csak igazolt rossz bánásmód, vagy a gazda mulasztása folytán bekövetkezett szökés esetén vonnak le aránylagos részt belőle.

— **Drágul a föld a Bácskában.** A háboru első évében mutatkozott bizonytalanság következté-

ben a Bácskában a minimumra redukálódott az ingatlan forgalma. Most azonban újból megindult az ingatlan adás-vétel. Hogy a földvásárlás máris milyen méreteket ölt, arra elég jellemző, hogy egy „lánc“ földért nem egy 4000 koronát is adtak és a bácskai termőföld után 200 sőt 240 korona haszonbért is kínálnak egyes helyeken. Tavaly még senki sem akart bérelni az idén pedig kapva-kapnak a földbérletek után és maga Szabadka városa is olyan bérleti összegeket ért el a földjeivel, amilyeneket a háboruban nem is remélt. A munkás nép, ha összekuporgatott 50—60 forintot, azonnal földet bérel, és ez okozza a földdrágaságot.

— **Mi kell a népnek?** A becsületes magyar népet nem egyszer elrágalmazzák, hogy ami nivós, izléses és igazán szép, az magas neki és nem szívesen vásárolja. Ezt a rágalmat egyszeriben agyonütötte Az Érdekes Ujság csodálatosan gyors hódítása. Ez a három évi fenállása óta országhódítóknak bizonyult képes hetilap művészi képeivel, izléses beállításával, olvasmányainak irodalmi hangjával egyaránt megtudta hódítani az ugynevezett intellektueleket s a nagy közönséget. Az Érdekes Ujság a kunyhótól a palotákig mindenüvé eljutott s ezt a nagy népszerűséget még fokozni fogják azok a harctéri, irodalmi, művészi és szociális pályázatok, melyeket a gyönyörű hetilap most tüzött ki 7500 korona értékben.

— **A hadiszolgáltatásokból származó panaszok elbírálása.** Mindazoknak, akik a hadiszolgáltatásért járó térítés vagy valamely okozott kárért járó kártérítés ki nem fizettetett, vagy amennyiben a megítélt térítéssel a szolgáltatást teljesítő megelégedve nincsenek, jogukban áll igényeiket a községi előjárásnál írásban, vagy szóval bejelenteni, amely esetben a bejelentett igények a községenként alakított s a járási főszolgabíró elnöklete alatt működő illetékes község egy tisztviselőjéből, a képviselőtestület három tagjából és a katonai hatóság kiküldöttéből álló küldöttség által a felhozott bizonyítékok alapján fog elbíráltatni. Ez a bizottság Mindszenten f. évi február hó 21-én, Szegváron február 22-én, Nagymágyocson és Derekegyháza február 23-án, a magyartés-fábiánsebestyáni panaszokat illetőleg pedig Szentesen a körjegyzőség

székházánál február 24-én fog tárgyalni. Ezen alkalommal bíráltatnak el a bejelentett igények. Szükségesnek tartjuk a közönség figyelmét felhívni ezekre a tárgyalásokra, mert ez alkalommal nyílik alkalom arra, hogy mindazok, akiknek e címen bármiféle jogos panaszuk van, ezek orvosoltassanak. Nagyon természetesen csakis abban az esetben lehet bajukon segíteni, ha állításaikat elfogadható módon tanúkkal, okiratokkal vagy egyéb bizonyítékokkal támogatni tudják.

— **Vége a névtelen árulkodásnak.** A honvédelmi miniszter a parlamentben egy interpellációra válaszolva kijelentette, hogy a névtelen följelentéseket a hatóságok ezután nem veszik tudomásul. Az ígéretet a miniszter gyorsan be is váltotta: rendeletben utasította a katonai parancsnokságokat, hogy a névtelenül érkező följelentéseket minden vizsgálat nélkül dobják el.

— **Gazdasági tisztviselők és munkások szabadságolása.** A mezőgazdasági üzemekből különösen méltánylást érdemlő esetekben az alábbi foglalkozást űzőknek előre meghatározott időre, de legfeljebb három hónapra a katonai parancsnokságok szabadságot engedélyeznek: Önálló mezőgazdák, nagybirtokosoknak, önálló hatáskörű vezető tisztviselőknek, mezőgazdasági szövetkezetek egyes tisztviselőinek, illetőleg alkalmazottainak, mezőgazdasági üzemben nélkülözhetetlen kovács és bognároknak, ispánoknak, béresgazdáknak, majorosoknak, udvarbírók és munkavezetőknek, erdőgazdának, fatermelők és ezek üzemvezetőinek, felügyelők, gépészeti személyzetnek, molnárok, halászok, kádárok és alagsóvezetőknek. A szabadságolási kérelmeket ez érdekelte gazdasági üzemek, illetőleg intézmények terjeszthetik elő a főispánhoz, aki azt véleményezés végett hivatalos uton teszi át a szabadságolandó egyén csapat-teszté szerint illetékes katonai vagy honvédkerületi parancsnoksághoz.

— **Háborus fogás.** 1 kg. nyers burgonyát reszelünk, kissé állni hagyjuk és a levét leöntjük. Hozzá adunk 20 deka darált (borju vagy sertés) májat, 2 egész tojást, egy kis fekete borsot és reszelt vöröshagymát. Az egészet jól össze kavarjuk és kanalankint forró zsirban

kisütjük. Kitűnő. Probatum est. Csak attól tartunk, hogy drágább lesz a máj, mint a hus. Már most is felémelték a máj árát. Ugy látszik, mostanában nem a kőművesek kiváltságos eledele a máj, hanem fogyasztja mindenki a kunyhótól a háromemeletes házig, főleg mióta ez a kiváló recept forgalomba került egy még kiválóbb étmestertől. Gratulálunk és a gasztronómia tétén még nagyobb sikereket kívánunk.

— **Gyanus megbetegedés.** Gyertyaszentelő napján Bába Balázs mindszei Bene-utcai lakos hirtelen rosszul lett és aggódo családja legott orvosért küldött, mert nem lehessen tudni, a baj nem-e veszedelmes természetű? És lám, a család aggódoása nem volt alap nélküli, mert az öreg Bábán csakugyan komoly betegség tünetei mutatkoztak. Dr. Szóbl Lipót járási tiszti orvos — miután koleragyanyus megbetegedést látott fenforogni, — azonnal intézkedett a szokásos óvintézkedések megtétele végett. Az öreg Bába bekerült a járványkórházba, lakásánál pedig foganatosítva lettek mindazon védőintézkedések, melyeket az orvosi tudomány ilyen esetben szükségesnek tart, a törvény pedig szigorúan előír. Ugy halljuk, komoly aggodalomtól nem kell tartanunk, mert az elkülönített beteg most már jól érzi magát. Vidáman pipálgat és amikor ezt is megunja, hát rákezd a flótára. A két utóbbi tünet mindenesetre kedvező szimptoma, de azért szó, ami szó: a betegséggel nem jó tréfálni. Van erre egy jó magyar közmondás is: „nem tanácsos az ördögöt a falra festeni.“ Ha az öreg Bábának a gyanun kívül nem lenne egyéb baja, ez neki is jó, de nekünk is. Az óvatosság azonban mindenesetre helyénvaló cselekedet volt és hálával tartozunk érte.

— **Az Érdekes Ujság pályázatai.** Az Érdekes Ujság, melynek az ujságírás történetében szinte páratlanul álló gyors sikerét kétségtelenül a hetilap mélynyomású képei, gazdagon illusztrált cikkei s izléssel csoportosított aktuálisai mozditották elő, most újabb lépéssel törekszik a közönség ragaszkodását meghálálni. A gyorsan népszerűvé vált képes hetilap összesen 7500 korona pályadíjat tüzött ki harctéri, irodalmi, művészi és szociális kérdésekre. Nagy érdeklődésre számíthat az a 2000 koronás pályadíj, melyet a legszebb magyar nők számára hirdet a népszerű képes hetilap.

— **A tavaszi mezőgazdasági munkák.** Az enyhe tél lehetőségessé teszi, hogy a mezőgazdasági munkák előkészítettessenek és így a gazda kevés igaerejével is megszánthassa azt a területet, amelyet a tavasszal bevetni akar. E tekintetben megkötött szorgalmat kell kifejteni, mert nem csak olyan nagy területet kell bevetnie, aminőt rendszerint szokott, de azt a területet is tavasziakkal, lehetőleg kalászosokkal kell bevetni, amely az ősszel nem volt bevethető. Tehát 25—30%-al nagyobb területet kell tavasszal el-

Minden vasárnap → Minden ünnepnap

Fűtött műterem

Horváth Antalné fényképészeti műterme

vetni, mint más években. Minden gazdában kell annyi akaraterőnek lenni, hogy ezidőszertint parlagon heverő összes földjeit tavasziakkal elvesse mert most igazán a gazdák szorgalmától függ az ország élelmezése.

— **Két nélkülözhetetlen dolog** manapság: az újság és a naptár. Intelligens ember ma már egyiket sem nélkülözheti. Mindkettőt egyszerre szerezheti be, aki 8 koronát postautalványon beküld a Pesti Hirlap kiadóhivatalának (Budapest, V. ker. Vilmos császár ut 78.) Ez őszszegért megkapja a Pesti Hirlap negyedévi folyamát, 1916. február 1-től április 30-ig és — míg a megmaradt készlet tart — egy diszes kiállítású, tartós vászonborítékba kötött, nagy képes naptárt, melynek egész éven át hasznát látja. A Pesti Hirlap a háborús viszonyok dacára is a legbővebb tartalommal jelenik meg, a Pesti Hirlap Naptára pedig az olvasóközönség minden rétegének igényeit kielégíti. Van benne minden hónaphoz három rovatozott oldal följegyzésekre, minden hónapra gazdasági, kertészeti és egészségügyi tanácsok, szépirodami közlemények, ismeretterjesztő cikkek, vásárok jegyzéke és sok egyéb tudnivaló, továbbá 16 mélynyomású aktuális kép, 4 színes haditérkép és 40 szövegek közötti ábra. Ily pontos térképeket ma egy újságolyasó sem nélkülözhet. Siessen hát, akinek még nincs naptára és rendelje meg a Pesti Hirlapot egy negyedévre 8 koronával, mert akkor a kiadóhivatal azonnal ingyen és bérmentve megküldi a Pesti Hirlap Naptárát az 1916-ik évre.

— **A fogságban meghaltakról nem adnak hírt.** A mi veszteségi kimutatásainkban csak azok neveivel találkozunk, akik elestek, megsebesültek, megbetegedtek, fogságba kerültek, vagy eltűntek. Akik az oroszok vagy a szerbek kezei

közé kerültek, ha azok ott sebeikben, vagy betegség következtében meghaltak, arról ujabban nem szerezhethünk tudomást. A háboru első évében a vöröskereszt útján hírül adták az ilyen eseteket. Az utóbbi időben az orosz és szerb vöröskeresztesek mélyen hallgatnak. Ha az illető maga, aki a fogságban van, nem adhat magáról életjelt az orosz és szerb vöröskeresztesek nem szólnak. Nagyon sokan abban a szomorú véleményben élnek, hogy ha 3—4 hónapon át nem kapnak orosz vagy szerb fogságban lévő hozzátartozóiktól értesítést, bizonyosan elhunyt. A hallgatás azonban nem jelent föltétlen halált. Igen sokan hat hónap, sőt egy év múltával adtak életjelt magukról. A héten is megtörtént, hogy egy mindszenti katona 15 hónap elteltével adott életjelt magáról. Türelemmel és reménységgel be kell várni tehát a háboru végét.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

HORVÁTH ANTAL

Nyomatott Horváth Antal grafikai műintézetében.

Köszönetnyilvánítás

Mindazoknak, kik felejtettlen, drága jó anyám, illetve anyósom

Özv. Sággy Lázárné szül. Buttás Julianna

elhunyta alkalmából mérhetetlen fájdalommat bármi módon is enyhíteni igyekeztek, ezúton mondunk őszinte köszönetet. Mindszent, 1916 február 3.

Antal András és neje Sággy Jolán

A Mindszenti Takarékpénztár

tudomására hozza a mélyen tisztelt közönségnek, hogy 1916. évi január hó 1-étől kezdve

új hetibetét csoportot alakít.

Jegyzések naponként a hivatalos órák alatt az intézet helyiségében esz- közölhetők.

Igazgatóság.

Eladó vagy bérbeadó

tanyaföldek

Az Elege düllőben hat hold szántóföld kedvező fizetési feltételek mellett **eladó** vagy haszonbérbe **kiadó** Értekezni lehet a Horváth Gyula utca 317. szám alatt

Korom Énoknál Mindszenten

Horváth Antal grafikai műintézete Mindszent

A vidék legmodernebb berendezésű minta-könyvnyomdája - Saját erőtelep Két legújabb típusu gyorsajtó, 1 domborműnyomó sajtó és 12 papírfeldolgozó munkagép

Művészies nyomtatványokat

a háboru tartama alatt is

versenyképes áron készíték

Technikai berendezésem nagy teljesítőképesseggel rendelkezik

Eddigi nb. munkaadóim megbízásait soron kívül elintézem

Gazdag betűkészlet! Nagy papírraktár!